

דָּבַר אַחַר הָאָמַר לַחֲרָם, דָּא יַעֲקֹב, בְּשַׁעֲתָא דְאָמְרוּ
 לוֹ הֵכֵר נָא. וְלֹא יִזְרַח, בְּשַׁעֲתָא דְאִסְתַּלְקַת שְׂכִינְתָא
 מִיְהִי. וּבְעַד פּוֹכְבִים יַחְתָּם, בְּגִין בְּנוֹי אֶתְחַתֵּם
 וְאִסְתִּים נְהוּרָא דִילִיָּה, שְׂמֹשָׂא אֶתְחַשְׁדֵּי וְכִכְבִּיא לָא
 נְהוּרוּ בְּגִין דִּיּוֹסֵף אֶתְפָּרֵשׁ מֵאֲבוּי. וְהָא חֲזִי, מִהֵהוּא
 יוֹמָא דְהֵהוּא עוֹבְדָא דִּיּוֹסֵף, אֶתְפָּרֵשׁ יַעֲקֹב מִשְׂמוּשָׂא
 דְעֵרְסָא וְאִשְׁתָּאר אַבְלָא עַד הֵהוּא יוֹמָא דְאֶתְבַּשֵּׁר
 בְּשׂוּרָה דִּיּוֹסֵף:

וַיְהִי יי אֶת יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מְצַלִּיחַ וַיְהִי בְּבֵית
 אֲדֹנָיו וְגו'. רַבִּי יוֹסִי פָתַח, (תהלים לז) כִּי ה' אֱהֵב
 מִשְׁפָּט וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ. הֵאֵי
 קָרָא אוֹקְמוּהָ בְּאַבְרָהָם, אֶת חֲסִידָיו, חֲסִידוֹ כְּתִיב,
 וְהָא אֶתְמַר.

לשון הקודש

יעקב משמוש המטה, ונשאר אבל עד
 אותו היום שהתבשר בשורת יוסף.
 ויהי ה' את יוסף ויהי איש מצליח
 ויהי בבית אדניו וגו'. רבי יוסי פתח,
 (תהלים לז) כִּי ה' אֱהֵב מִשְׁפָּט וְלֹא יַעֲזֹב
 אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ. הפסוק הזה
 בארוהו באברהם. את חסידיו, כתוב
 חסידו, ויהי נתבאר.

ואחד עשר פוכבים משתתחים לו. דבר
 אחר, האמר לחרם - זה יעקב בשעה
 שאמרו לו הכר נא. ולא יזרח - בשעה
 שהסתלקה ממנו השכינה. ובעד
 פוכבים יחתם - משום בגיו נחתם
 ונסתם האור שלו, השמש חשך
 והפוכבים לא האירו, משום שיוסף
 נפרד מאביו. ובא וראה, מאותו היום
 של אותו המעשה של יוסף, נפרד

תָּא חָזִי, בְּכָל אֲתַר דְּצַדִּיקָא אָזְלִי, קְדָשָׁא בְּרִידָ
הוּא נְטִיר לֹזֵן וְלֹא שָׁבִיב לֹזֵן. דְּדוּד אָמַר, (תהלים
 כג) **גַּם כִּי אֵלֶךְ בְּגִיּא צַלְמוֹת לֹא אֵירָא רַע כִּי אֲתָה**
עִמָּדִי שְׁבַמְךָ וּמִשְׁעֲנִתְךָ וְגו'. בְּכָל אֲתַר דְּצַדִּיקָא
אָזְלִי, שְׁכִינְתָּא אָזְלֹא עִמְהוֹן וְלֹא שָׁבִיב לֹזֵן.
יוֹסֵף אָזֵל בְּגִיּא צַלְמוֹת וְנִחְתּוּ לִיה לְמַצְרַיִם,
שְׁכִינְתָּא הָיָת עִמִּיהָ. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, וַיְהִי
יְיָ אֶת יוֹסֵף. וּבְגִין דְּהָיָת עִמִּיהָ שְׁכִינְתָּא בְּכָל מַה
דְּהָיָת עָבִיד הָהּ מִצְלַח בְּיָדֶיהָ. דְּאֶפְּלוּ מָאֵי דְהָהּ
בְּיָדֶיהָ וְהָהּ תָּבַע לִיה מֵאֲרִיָּה בְּגוֹנָא אַחְרָא, הָהּ
מִתְהַפֵּךְ בְּיָדֶיהָ לְהַהוּא גּוֹנָא דְרַעוּתָא דְמֵאֲרִיָּה הָהּ
רָעִי בִיהָ. כְּמָה דְאֵת אָמַר, וַיִּרְא אֲדֹנָיו כִּי יְיָ אֵתוּ
וְכָל אֲשֶׁר הוּא עֲשָׂה יְיָ מִצְלִיחַ בְּיָדוֹ, מִצְלִיחַ בְּיָדוֹ
וְדָאֵי, כִּי יְיָ אֵתוּ.

לשון הקודש

שְׁכִינָתוֹב וַיְהִי ה' אֶת יוֹסֵף. וּמִשׁוֹם
 שְׁכִינָתָה הֵיטָה עִמּוֹ - בְּכָל מַה שְׁהֵיָה
 עוֹשָׂה, הֵיָה מִצְלִיחַ בְּיָדוֹ. שְׁאֶפְּלוּ מַה
 שְׁהֵיָה בְּיָדוֹ וְהֵיָה מִבְּקֵשׁ אוֹתוֹ אֲדוֹנוֹ
 בְּגוֹן אַחֵר - הֵיָה מִתְהַפֵּךְ בְּיָדוֹ לְאוֹתָהּ
 הַצּוֹרֵחַ שְׂרָצוֹן אֲדוֹנוֹ הֵיָה רוֹצֵחַ בָּהּ,
 כְּמוֹ שְׁנֵאמַר וַיִּרְא אֲדֹנָיו כִּי ה' אֵתוּ
 וְכָל אֲשֶׁר הוּא עֲשָׂה ה' מִצְלִיחַ בְּיָדוֹ.
 מִצְלִיחַ בְּיָדוֹ וְדָאֵי, כִּי ה' אֵתוּ.

בַּא רְאֵה, בְּכָל מְקוֹם שְׁהַצְדִּיקִים
 הוֹלְכִים, תְּקַדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר
 אוֹתָם וְלֹא עוֹזֵב אוֹתָם. דְּדוּד אָמַר (שם כג)
 גַּם כִּי אֵלֶךְ בְּגִיּא צַלְמוֹת לֹא אֵירָא רַע
 כִּי אֲתָה עִמָּדִי שְׁבַמְךָ וּמִשְׁעֲנִתְךָ וְגו'.
 בְּכָל מְקוֹם שְׁהַצְדִּיקִים הוֹלְכִים,
 הַשְׁכִּינָה הוֹלְכַת עִמָּהֶם וְלֹא עוֹזֵבַת
 אוֹתָם.

יוֹסֵף הֵלֵךְ בְּגִיּא צַלְמוֹת וְהוֹרִידוּ אוֹתוֹ
 לְמַצְרַיִם - הַשְׁכִּינָה הֵיטָה עִמּוֹ, וְהוּ

תָּא חַוִּי, וַיַּדַע אֲדֹנָיו כִּי יֵי אֶתוֹ לֹא כְּתִיב, אֶלֶּא
 וַיֵּרָא אֲדֹנָיו, דְּהָא בְּעִינָיו הָוָה חָמֵי עוֹבְדָא
 דְּנַסְיָן בְּכָל יוֹמָא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֶבֶד בִּידֵיהּ,
 וְעַל דָּא וַיְבָרַךְ יֵי אֶת בֵּית הַמְצָרֵי בְּגִלְל יוֹסֵף. קֻדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא נָטִיר לֹזֶן לְצַדִּיקָא וּבְגִינְהוֹן נָטִיר לֹזֶן
 לְרְשִׁיעֵיָא, דְּהָא רְשִׁיעֵיָא מִתְּבָרְכִין בְּגִינְהוֹן דְּצַדִּיקָא.
 בְּגִזְזָא דָּא כְּתִיב, (שמואל ב 1) וַיְבָרַךְ יֵי, אֶת בֵּית עֶבֶד
 אָדָם [הַגִּתִּי], בְּעֶבֶר אַרְוֹן הָאֱלֹהִים.

צַדִּיקָא, אַחֲרֵינֵן מִתְּבָרְכִין בְּגִינְיָהוּ, וְאִינוּן לֹא
 יְכֻלּוּ לְאַתְזָנָא (ס"א לַאשְׁתִּזְבָּא) בְּזִכּוֹתֵיהוּ, וְהָא
 אוֹקְמוּהָ. יוֹסֵף אֶתְבָּרַךְ מְאֲרִיָּה בְּגִינְיָהּ, וְאִיהוּ לֹא יְכִיל
 לְאַשְׁתִּזְבָּא בְּזִכּוֹתֵיהּ מִיָּהּ וּלְנַפְקָא לְחִירוֹ.

וּלְבַתָּר אַעִיל לִיָּה בְּבֵית הַסֵּהר כְּמָה דְאַתָּה אָמַר
 עֲנֵנוּ בְּכָפֶל רְגְלוֹ בְּרֹזֶל בְּאָה נַפְשׁוֹ, (תהלים קה)

לשון הקודש

וַיְבָרַךְ ה', אֶת בֵּית עֶבֶד אָדָם, [הַגִּתִּי]
 בְּעֶבֶר אַרְוֹן הָאֱלֹהִים.

הַצַּדִּיקִים, מִתְּבָרְכִים הָאֲחֵרִים בְּגִלְלוֹ,
 וְהֵם לֹא יְכֻלּוּ לְהִזּוֹן וְס"א לְהַנְצִיל בְּזִכּוֹתָם,
 וְהָרִי פִרְשׁוּהָ. יוֹסֵף הִתְבָּרַךְ אֲדוֹנּוֹ
 בְּגִלְלוֹ, וְהוּא לֹא יְכֻל לְהַנְצִיל מִמֶּנּוּ
 בְּזִכּוֹתוֹ וּלְצִאת לְחֵירוֹת.

וְאַחַר כֵּן הִכְנִים אוֹתוֹ לְבֵית הַסֵּהר,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קה) עֲנֵנוּ בְּכָפֶל רְגְלוֹ

בְּאָה רְעָה, וַיַּדַע אֲדֹנָיו כִּי ה' אֶתוֹ לֹא
 כְּתוּב, אֶלֶּא וַיֵּרָא אֲדֹנָיו, שֶׁהָרִי בְּעִינָיו
 הָיָה רוֹעָה מַעֲשֵׂה גַסִּים בְּכָל יוֹם
 שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה בְּיָדוֹ, וְעַל בֵּן
 וַיְבָרַךְ ה' אֶת בֵּית הַמְצָרֵי בְּגִלְל יוֹסֵף.
 הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אֶת הַצַּדִּיקִים,
 וּבְגִלְלָם הוּא שׁוֹמֵר אֶת הָרְשָׁעִים,
 שֶׁהָרִי הָרְשָׁעִים מִתְּבָרְכִים מִשׁוּם
 הַצַּדִּיקִים. כְּמוֹ כֵּן כְּתוּב (שמואל ב-1) וַיְבָרַךְ

עַד דְּלַבְתַּר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַפִּיק לִיהּ לְחִירוֹ
 וְשִׁלְטִיָּה עַל כָּל אַרְעָא דְּמַצְרַיִם. וּבְגִין כֶּךָ כְּתוּב וְלֹא
 יַעֲזוּב אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם (דף קפט ע"ב) נִשְׁמְרוּ, חֲסִידוֹ כְּתוּב
 וְאֶתְמַר. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָגִין עַל־יְהוּ דְּצַדִּיקָא,
 בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאִתִּי. דְּכְתוּב, (תהלים ה) וַיִּשְׁמְחוּ
 כָּל חוֹסֵי בְךָ לְעוֹלָם יִרְנְנוּ וְתַסֵּךְ עָלֵינוּ וַיַּעֲלֵנוּ בְךָ
 אוֹהֲבֵי שְׁמוֹךְ:

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּשָּׂא אִשְׁתְּ אֲדֹנָיו אֶת
 עֵינֶיהָ אֶל יוֹסֵף. רַבִּי חֵיָא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קג)
 בָּרְכוּ יי מְלֹאכֵינוּ גְבַרֵי כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעַע בְּקוֹל
 דְּבָרוֹ. תָּא חֲזִי, כַּמָּה אַצְטְרִיךְ לִיהּ לְבַר נֶשׁ
 לְאַסְתְּמָרָא מִחֻבּוֹי, וְלִמְיַהֵךְ בְּאַרְחַ מִתְּקַנָּא. בְּגִין
 דְּלֹא יִסְטֵי לִיהּ תְּהוּא יַצֵּר הָרַע, דְּאִיהוּ מְקַטְרְגָא לִיהּ
 כָּל יוֹמָא וַיּוֹמָא, כַּמָּה דְּאֶתְמַר.

לשון הקודש

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּשָּׂא אִשְׁתְּ
 אֲדֹנָיו אֶת עֵינֶיהָ אֶל יוֹסֵף. רַבִּי חֵיָא
 פָּתַח וְאָמַר, (שם קג) בָּרְכוּ הוּ מְלֹאכֵינוּ
 גְבַרֵי כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעַע בְּקוֹל דְּבָרוֹ
 בַּא רְאָה כַּמָּה אַצְרִיךְ הָאָדָם לְהַשְׁמַר
 מִחֻטְאֵינוּ וְלִלְכַת בְּדַרְךָ מִתְּקַנָּת, כְּדִי
 שְׁלֹא יִסְטֵי אוֹתוֹ תִּיצֵר הָרַע תְּהוּא,
 שֶׁהוּא מְקַטְרְגָא לוֹ כָּל יוֹם וַיּוֹם, כְּמוֹ
 שְׁנַאֲמַר.

בְּרִזְל כַּמָּה נִפְשׁוֹ, עַד שְׁלֹאֲחַר מִבְּנֵי
 הַקְּדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא הוֹצִיא אוֹתוֹ לְחֵירוֹת
 וְהַשְׁלִיט אוֹתוֹ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם.
 וּמִשׁוּם כֶּךָ כְּתוּב וְלֹא יַעֲזוּב אֶת חֲסִידָיו
 לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ. כְּתוּב חֲסִידוֹ וּנְתַבְּאָר,
 וְהַקְּדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא מִגֵּן עַל הַצַּדִּיקִים
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׂכַתוֹב
 (תהלים ה) וַיִּשְׁמְחוּ כָּל חוֹסֵי בְךָ לְעוֹלָם
 יִרְנְנוּ וְתַסֵּךְ עָלֵינוּ וַיַּעֲלֵנוּ בְךָ אוֹהֲבֵי
 שְׁמוֹךְ.

וּבְגִין דַּאִיהוּ מְקַטְרָנָא לִיה תְּדִיר, בְּעֵי בַר נָשׁ
 לְאַתְתַּקְפָּא עֲלֵיה, וְלֹאסְתַּלְקָא עֲלֵיה בְּאַתְר
 תְּקִיפּוּ. דְּבְעֵי לְמַהוּי גַבַר עֲלֵיה, וְלֹאשְׁתַּתְּפָא בְּאַתְר
 דְּגַבּוּרָה. בְּגִין דְּכַד בַּר נָשׁ אֶתְקַף עֲלֵיה, כְּדִין אִיהוּ
 בְּסִטְר גַּבּוּרָה, וְאַתְדַּבֵּק בֵּיה לְאַתְתַּקְפָּא. וּבְגִין דְּהֵתוּא
 יִצְר הָרַע תְּקִיף, בְּעֵי בַר נָשׁ דִּיהֵא תְּקִיף מִינֵיה.

וְאַלִּין בְּנֵי נָשָׂא דְאַתְתַּקְפּוּ עֲלֵיה, אַקְרוּן גַּבּוּרֵי כַח,
 לְאַשְׁתַּכְּחָא זִנָּא עִם זִינֵיה. וְאַלִּין אֵינּוּן
 מְלֹאכְיו דְקַדְשָׁא בְּרִיד הוּא, דְאַתְיִין מִסִּטְרָא דְגַבּוּרָה
 קְשָׂא, לְאַתְתַּקְפָּא עֲלֵיה, גַּבּוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוּ. בְּרַכּוּ
 יי מְלֹאכְיו, בְּיוֹסֵף, דְאַקְרֵי צְדִיק וְגַבּוּר וְנָטַר בְּרִית
 קְדִישָׁא דְאַתְרָשִׁים בְּגִינֵיה.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, מָאֵי
 הִיא, הָא אוּקְמוּהָ אֶתְר דָּא דִּיצְר הָרַע מְקַטְרָנָא,

לשון הקודש

נִקְרְאִים גַּבּוּרֵי כַח, שְׂיִמְצָא מִין עִם
 מִינּוּ, וְאֵלוּ הֵם מְלֹאכְיו שֶׁל הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, שְׂבָאִים מִצַּד הַגַּבּוּרָה
 הַקְּשָׁה, לְהַתְּגַבֵּר עֲלָיו, גַּבּוּרֵי כַח עוֹשֵׂי
 דְבָרוּ. בְּרַכּוּ ה' מְלֹאכְיו – כְּמוֹ יוֹסֵף
 שֶׁנִּקְרָא צְדִיק וְגַבּוּר וְשָׁמַר בְּרִית
 הַקְּדֵשׁ הַרְשׁוּמָה בְּתוֹכוֹ.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה, מַה זֶה הִיא? הֲרֵי פִרְשׁוּהָ, מְקוֹם

וּמִלְשׁוֹם שֶׁהוּא מְקַטְרָנָא לֹא תְּמִיד, צְרִיד
 הָאָדָם לְהַתְּגַבֵּר עֲלָיו וּלְהַתְּעַלּוֹת עֲלָיו
 בְּמְקוֹם שֶׁל הַזֶּקֶן, שֶׁצְרִיד לְהִיּוֹת גּוֹבֵר
 עֲלָיו וּלְהַשְׁתַּתֵּף בְּמְקוֹם שֶׁל גַּבּוּרָה,
 מִשׁוּם שְׂבָאֵשׁ אָדָם גּוֹבֵר עֲלָיו, אִז
 הוּא מִצַּד הַגַּבּוּרָה וְנִדְבֵק בּוֹ לְהַתְּגַבֵּר,
 וּמִשׁוּם שְׂאוֹתוֹ יִצְר הָרַע תְּקִיף, צְרִיד
 הָאָדָם לְהִיּוֹת תְּקִיף מִמֶּנּוּ.

וּבְנֵי הָאָדָם הִלְלוּ שְׂמַתְגַּבְרִים,

דַּאִיְהוּ דְרַגְא אַחַר הַדְּבָרִים. בְּגִין דְּיוֹסֵף יֵהֵב לִיָּה
 דּוּכְתָא לְקַטְרָגָא, דְּתַוּה יוֹסֵף מְסַלְסַל בְּשַׁעְרֵיהּ וְאַתְקִין
 גְּרַמְיָה וְקָשִׁיט לִיָּה, כְּדִין אֲתִיְהִיב דּוּכְתָא לִיַּצֵּר הָרַע
 לְקַטְרָגָא. דְּאָמַר, וּמָה אָבּוּי דַּאִיְהוּ מְתַאבֵּל עָלֵיהּ,
 וְיוֹסֵף מְקָשִׁיט גְּרַמְיָה, וּמְסַלְסַל בְּשַׁעְרֵיהּ, כְּדִין אֲתַגְרִי
 בֵּיהּ דּוּכָא וְקַטְרִיג לִיָּה:

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. תָּא חַזֵּי, בּוֹמָנָא
 דְּקוּדְשָׁא כְּרִיד הוּא אֲשַׁנְחַ בֵּיהּ בְּעַלְמָא,
 לְמִידֵן יִתִּיָּה, וְאַשְׁכַּח חַיִּיבִין בְּעַלְמָא, מַה כְּתִיב, (דְּבָרִים
 י"א) וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהֶאֱדָמָה לֹא
 תִּתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וּכְדִין וְאַבְדַּתֶּם מְהֵרָה. דְּהָא בְּגִין
 חוֹבִין דְּכַנֵּי נָשָׂא, שְׂמִיָּא וְאַרְעָא אֲתַעְצְרוּ, וְלֹא נַחֲנִי
 נְמוּסִיָּהוּן כְּדָקָא יָאוּת.

וְתָא חַזֵּי, אֵינּוֹן דְּלֹא נָטְרוּ לְהָאֵי אֶת קַיִימָא

לשון הקודש

בזמן שהקדוש ברוך הוא משגיח
 בעולם לדון אותו ומוציא רשעים
 בעולם, מה כתוב? (דברים יא) ועצר את
 השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא
 תתן את יבולה. ואז – ואבדתם מהרה.
 שהרי משום הטאי בני האדם השמים
 נעצרים ולא נוהגים בחקותיהם כראוי.
 ובא וראה, אותם שלא שומרים את
 ברית הקדש הזו, גורמים התפרדות

זה שיצור הרע מקטרג, שהוא הדרגה
 אחר הדברים. משום שיוסף נתן לו
 מקום לקטרג, שהיה יוסף מסלסל
 בשער ומתקן את עצמו ומקשט אותו,
 אז נתן מקום ליצור הרע לקטרג,
 שאמר: ומה אביו מתאבל עליו, ויוסף
 מקשט את עצמו ומסלסל בשערות? אז
 התגרה בו הדב וקטרג לו.
 ויהי אחר הדברים האלה. בא ראה,

דְּקוֹדֶשָׁא, גְרַמֵּי פְרִישׁוּ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבוּהוֹן דְּבִשְׁמִיּוֹ,
בְּגִין דְּכְתִיב וְסַרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם, וְכְתִיב וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה
מָטָר. דִּהְיֵי אִיהוּ כְּמֵאן דְּסָגִיד לְאַלְהָא אַחְרָא,
דְּמִשְׁקַר בְּהֵאֵי אֶת קַיִמָּא קַדִּישָׁא.

וְכַד אֶת קַיִמָּא קַדִּישָׁא אֶתְנַטִּיר בְּעֵלְמָא כְּדָקָא
יְאוּת, כְּדִין קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא יְהִיב בְּרַכָּאן
לְעִילָא לְאַתְרָקָא בְּעֵלְמָא. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (תהלים סח)
גִּשְׁם נְדָבוֹת תִּנְיָף אֱלֹהִים נַחֲלַתְךָ וְנִלְאָה אֶתְּהָ
כּוֹנְנֶתָה. גִּשְׁם נְדָבוֹת, דָּא גִּשְׁם דְרַעוּתָא. כַּד אֶתְרַעֵי
קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וּבְעֵי לְאַרְקָא לָהּ
בְּרַכָּאן, כְּדִין נַחֲלַתְךָ וְנִלְאָה אֶתְּהָ כּוֹנְנֶתָה.

נַחֲלַתְךָ, אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּאֵינּוֹן אַחֲסַנְתִּיּה דְּקוֹדֶשָׁא
בְרִיךְ הוּא. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (דברים לב)

לשון הקודש

כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים סח) גִּשְׁם נְדָבוֹת תִּנְיָף
אֱלֹהִים נַחֲלַתְךָ וְנִלְאָה אֶתְּהָ כּוֹנְנֶתָה.
גִּשְׁם נְדָבוֹת - זֶהוּ גִּשְׁמֵי רְצוֹן,
כְּשֶׁמֶתְרַצֶּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם
כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וְרוֹצֵה לְהַרְיֵק לָהּ
בְּרָכוֹת, אֵינּוֹן נַחֲלַתְךָ וְנִלְאָה אֶתְּהָ
כּוֹנְנֶתָה.

נַחֲלַתְךָ - הֵם יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם נַחֲלַתוֹ
שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר

בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבוּיָהֶם שֶׁבַּשָּׁמַיִם, מִשּׁוֹם
שְׂכֵתוֹב וְסַרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם, וְכֵתוּב וְעָצַר
אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר. שֶׁזֶּהוּ כְּמוֹ
שֶׁמִּשְׁתַּחֲוֶה לְאַלוּהָ אַחֵר, שֶׁמִּשְׁקַר
בְּאוֹת הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת.

וְכַאֲשֶׁר הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה נִשְׁמְרַת
בְּעוֹלָם כְּרִאוּי, אִזּוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
נוֹתֵן בְּרָכוֹת לְמַעַלְהָ לְהַרְיֵק בְּעוֹלָם,